

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kakavetsos-Fragkopoulos AE Epexergasias kai Emporias Stafidas, dawniej K. Fragkopoulos kai SIA O.E.

Strona pozwana: Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

przy udziale: Ypourgos Georgias, Enosis Agrotikon Synaiterismon Aigialeias tou Nomou Achaïas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Swobodny przepływ towarów — Ilościowe ograniczenia wywozu — Środki o skutku równoważnym — Uregulowania krajowe różniące regiony produkcji suszonych winogron w zależności od ich jakości — Zakaz przewozu, przerobu i sprzedaży nasion suszonych winogron z regionu B, o niższej jakości, w regionie A, gdzie występuje wyższa jakość — Zakaz przewozu, przerobu i sprzedaży w regionie A suszonych winogron o wyższej jakości pochodzących z określonej części tego regionu — Zgodność z art. 29 i 30 WE

Sentencja

Wykładni art. 29 WE należy dokonywać w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które przewidują bezwzględny zakaz wprowadzania, magazynowania, przetwarzania i konfekcjonowania suszonych winogron w celu ich wywozu, zarówno pomiędzy dwiema strefami rejonu A, jak też pomiędzy drugą strefą rejonu A i rejonem B, ponieważ nie pozwalają one osiągnąć w sposób spójny zamierzonych zgodnych z prawem celów i wykraczają poza to, co jest konieczne dla zapewnienia ich realizacji.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-236/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Prawa podstawowe — Zwalczanie dyskryminacji — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Dostęp do towarów i usług oraz dostarczanie towarów i usług — Składki i świadczenia ubezpieczeniowe — Czynniki aktuarialne — Uwzględnienie jako czynnika kryterium płci w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego — Prywatne umowy ubezpieczenia na życie — Dyrektywa 2004/113/WE — Artykuł 5 ust. 2 — Wyjątek nieograniczony czasowo — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 21 i 23 — Nieważność)

(2011/C 130/06)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier

Strona pozwana: Conseil des ministres

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle (Belgia) — Ważność art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz.U. L 373, s. 37) — Użycie płci jako czynnika decydującego przy ocenie ryzyka i przy obliczaniu składek i świadczeń ubezpieczeniowych na podstawie danych aktuarialnych i statystycznych, odpowiednich i dokładnych — Umowy ubezpieczenia na życie — Dopuszczalność i uzasadnienie różnicy w traktowaniu?

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług jest nieważny ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2012 r.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Republika Słowacka) — Lesoochranské zoskupenie VLK przeciwko Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

(Sprawa C-240/09) (¹)

(Środowisko naturalne — Konwencja z Aarhus — Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Bezpośrednia skuteczność)

(2011/C 130/07)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lesoochranské zoskupenie VLK

Strona pozwana: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1, zwanej „konwencją z Aarhus”) — Bezpośrednia skuteczność tego przepisu — Wykładnia pojęcia „działania władz publicznych” — Objęcie lub nieobjęcie tym pojęciem decyzji organu publicznego, których niezgodność z prawem dotyczy oddziaływania na środowisko

Sentencja

Artykuł 9 ust. 3 konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r., jest pozbawiony bezpośredniej skuteczności na gruncie prawa Unii. Zadaniem sądu krajowego jest jednak dokonanie — w zakresie, w jakim jest to tylko możliwe — wykładni przepisów proceduralnych dotyczących przesłanek, które winny zostać spełnione, aby móc wszcząć postępowanie administracyjne lub sądowe zgodnie z celami art. 9 ust. 3 te same konwencji, jak i z celem skutecznej ochrony sądowej uprawnień wynikających z prawa Unii, ażeby umożliwić organizacji zajmującej się ochroną środowiska takiej jak Lesoochranárske zoskupenie VLK zaskarżenie do sądu decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, które mogło być sprzeczne z unijnym prawem ochrony środowiska.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Périgueux — Francja) — AG2R Prévoyance przeciwko Beaudout Père et Fils SARL

(Sprawa C-437/09) (¹)

(Konkurencja — Artykuły 101 TFUE, 102 TFUE i 106 TFUE — System dodatkowego zwrotu kosztów opieki zdrowotnej — Układ zbiorowy — Obowiązkowe ubezpieczenie przez określoną instytucję ubezpieczeniową — Jednoznaczne wyłączenie wszelkiej możliwości zwolnienia z obowiązku objęcia ubezpieczeniem — Pojęcie przedsiębiorstwa)

(2011/C 130/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Périgueux

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AG2R Prévoyance

Strona pozwana: Beaudout Père et Fils SARL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Périgueux — Konkurencja — Uregulowanie krajowe czyniące obowiązkowym członkostwo wszystkich przedsiębiorstw należących do określonego sektora zawodowego w jednej określonej instytucji ubezpieczeniowej — Pojęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 81 WE — Instytucja domagająca się zapłaty składek od przedsiębiorstwa, które zawarło już umowę ubezpieczenia oferującą wyższe sumy ubezpieczenia — Wyraźne wykluczenie wszelkiej możliwości zwolnienia z obowiązku członkostwa — Zgodność z art. 81 i 82 WE takiego systemu członkostwa — Ewentualne ryzyko nadużywania pozycji dominującej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 101 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie jest z nim sprzeczna decyzja władz publicznych o nadaniu, na wniosek reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników danego sektora, obowiązkowego dla wszystkich przedsiębiorstw tego sektora charakteru będącemu owocem zbiorowych negocjacji porozumieniu przewidującemu obowiązkowe objęcie systemem dodatkowego zwrotu kosztów opieki zdrowotnej bez przyznania możliwości zwolnienia z tego obowiązku.
- 2) W zakresie, w jakim należy uznać działalność polegającą na zarządzaniu takim systemem za gospodarczą, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego, wykładni art. 102 TFUE i 106 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie jest z nimi sprzeczne, w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej przez sąd krajowy sprawy, to, że władze publiczne przyznają zakładowi zabezpieczeń społecznych wyłączne prawo do zarządzania tym systemem, bez żadnej możliwości zwolnienia przedsiębiorstw z tego sektora z obowiązku objęcia nim.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeciwko Stanisławie Tomaszewskiej

(Sprawa C-440/09) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Artykuł 45 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 — Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury — Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego w innym państwie członkowskim — Sumowanie — Sposoby obliczania)

(2011/C 130/09)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

Strona pozwana: Stanisława Tomaszewska

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art. 45 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w